

Tuần Báo Vô Vi

16 tháng 8 năm 2020

Số 512

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Dẫn thân tu tiến bằng cách nào?
- 2) Tâm hồn thánh thiện là sao?
- 3) Muốn được quy nguyên thanh tịnh thì phải làm sao?
- 4) Muốn được điều lành thì phải làm sao?
- 5) Điều lành có được sự ban chiếu của bề trên hay không?
- 6) Làm sao giữ tâm thanh tịnh?
- 7) Sự thích thú của loài người có thể đi tới si mê không?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Hilton Suite Toronto, 27-10-2002 7: 35 AM 1) Hỏi: Dẫn thân tu tiến bằng cách nào? Đáp: Thừa dẫn thân tu tiến bằng cách thực hành chơn pháp. Kệ: Dẫn thân thực hành quy chơn pháp Giải tiến tâm linh tự thực hành Trí tuệ không ngừng minh đạo pháp Thành tâm tu luyện tự chơn hành.	Montréal, 28-10-2002 8: 50 AM 2) Hỏi: Tâm hồn thánh thiện là sao? Đáp: Thừa tâm hồn thánh thiện là phục vụ tận tình. Kệ: Phục vụ tận tình thánh thiện nhơn Tâm linh khai triển pháp ân cần Giải phân đời đạo càng thêm rõ Thức giác chính mình phát triển vô.
Atlantic city, 29-10-2002 9: 45 AM 3) Hỏi: Muốn được quy nguyên thanh tịnh thì phải làm sao? Đáp: Thừa muốn được quy nguyên thanh tịnh thì phải dứt khoát tu tiến vượt khỏi thất tình lục dục thì mới cảm nhận được điều lành. Kệ: Thực hành tự cứu dẫn thân tu Tự thức trần gian một quả mù Mê loạn khó hành tâm loạn động Hành thông tự giác tự khai vòng.	Atlantic city, 30-10-2002 10: 15 AM 4) Hỏi: Muốn được điều lành thì phải làm sao? Đáp: Thừa muốn được điều lành thì phải thật tâm tu hành chánh pháp. Kệ: Điều lành hành khổ ý tâm tu Giải tỏa phiền ưu tự giải mù Tự giác cứu mình tự tiến tu Thành tâm phục vụ chẳng mê mù.
Atlantic city, 31-10-2002 11: 00 AM 5) Hỏi: Điều lành có được sự ban chiếu của bề trên hay không? Đáp: Thừa điều lành luôn được sự ban chiếu của bề trên. Kệ: Mở tâm khai trí được ban hành Dịu tiến tâm linh tiến rất nhanh Khổ hạnh chính mình quy một mối Thành tâm tu luyện tự về nhanh.	Atlantic city, 01-11-2002 8 : 15 AM 6) Hỏi: Làm sao giữ tâm thanh tịnh? Đáp: Thừa phải giữ trật tự của nội tâm thì sẽ được thanh tịnh. Kệ: Trật tự quy nguyên quý tướng Trời Thân thương cõi mở khắp nơi nơi Tình Trời sống động chuyển phân lời Thức giác chính mình tiến hợp thời.
Atlantic city, 02-11-2002 1: 20 AM 7) Hỏi: Sự thích thú của loài người có thể đi tới si mê không? Đáp: Thừa sự thích thú của loài người có thể sa mê và động loạn. Kệ: Sự thích thú có thể tự mê Bình tâm hành triển tự ra về Không không tự tại quy nguyên giác Dứt khoát chính mình tự tránh mê.	

PHỤ ÁI MẪU ÁI

Phụ Ái 4

Tủi phận làm Cha khổ biết bao
Nhục vì con trẻ chưa minh đạo
Cô thân độc mã đang chờ đợi
Đơn hạnh thương yêu tận thấp cao.

Trông mong kẻ thấp người cao
Đều là con cái Cha nào bỏ qua
Ước mong điển giác tự hòa
Thương yêu Cha nó mới là hồn ngoan
Tình thương đạo đức mở màn
Quy hình vạn trạng ân ban thể tình
Cha thương chịu sống một mình
Chờ con thức giấc nỗi tình Cha con
Thương yêu giải thuyết nỉ non
Muốn con thực hiện chẳng còn si mê
Mau mau hướng trở lộn về
Quê Cha sẵn có muôn bề yên vui
Học hành cố gắng rèn trui
Vui cùng các giới chung vui hợp hòa
Cha là chơn giác thật thà
Mong con sớm giác tự hòa với Cha
Muôn hình vạn trạng chung nhà
Cha con chung cội mới là thượng ngươn
Thương yêu chẳng có giận hờn
Học xong thiện ác quy hườn chơn như.

Montreal, ngày 2-2-1980

“Tủi phận làm Cha khổ biết bao”: Hỏi: Làm cha tại sao tủi phận? Sự thương yêu trong nội tâm của người cha, mong ước của người cha mấy ai được toại nguyện. Còn sự cao cả, sự đời đời của Đấng Cha Lành ở bên trên cần khôn vũ trụ thì sao?

“Nhục vì con trẻ chưa minh đạo”: Đấng Cha Lành sanh con ra, ước mong con hướng trở về nguồn cội, nhưng mà nhục vì con trẻ chưa minh đạo, biết đường đi mà không biết đường về. Con không biết con đường đạo, quân bình để tiến hóa trở về. Cho nên, con làm những chuyện si nhục, nghịch lại với Cha, suy nghĩ những điều sai quấy, ích kỷ, làm những điều trần tục không thức giác. Học khóa

này tới khóa kia, mà con chưa biết trở về, chưa biết Đấng Cha Lành là ai.

“Cô thân độc mã đang chờ đợi”: Biết bao nhiêu con trẻ, nhưng mà Cha chỉ một mình chờ đợi. Chờ ngày thức giấc của con, ra đi không trở về.

“Đơn hạnh thương yêu tận thấp cao”: Cha cô đơn một mình, thương yêu, dịu dặt, chiều con mãi mãi. Đấng Cha Lành bảo trợ, từ thấp cho đến cao, từ trên đầu cho tới chí chân, phóng hào quang từ giờ phút khắc cho con sống, ban bố thanh khí điển cho con được hưởng hằng ngày.

Hỏi: Thử xem một người cha ở thế gian đối với con có cô đơn không? Tại sao cô đơn? Vì con khó thấu hiểu được tâm trạng hiểu biết và sự mong muốn của người cha, đã dự trù vì con, lo cho con. Nhiều khi cha cảm thấy tủi nhục vì sự phản kháng, chống đối của con. Con không cần biết đến sự đau khổ, thương yêu của người cha đã vì con. Hằng ngày, hằng giờ phút khắc, con không hiểu cái cảnh trông mong của người cha, nên lắm khi giữa cha và con cũng đối nghịch lẫn nhau. Đó là phản nguyên tử là vậy. Trong tâm tư con chống đối, không thuận thảo với cha, thì làm sao trở về với cha? Cho nên cha luôn luôn:

“Trông mong kẻ thấp người cao”: Thấp thiết thấp, cao thiết cao, đũa khùng cũng có, điên cũng có, vui cũng có, buồn cũng có, người Cha cũng trông mong.

“Đều là con cái Cha nào bỏ qua”: Tất cả đều là con cái, Cha nào bỏ qua. Đứa nào Cha cũng thương hết. Người cha ở thế gian còn biết thương yêu, hướng chỉ Đấng Tạo Hóa làm sao bỏ chúng ta được? Cho nên, ngày đêm Ngài phải lo. Ngài phải luôn luôn xả thân để cứu trợ, để thức giác tâm hồn của con, mong con sớm trở về nguồn cội.

“Ước mong điển giác tự hòa”: Ước mong tâm tư của con luôn luôn thức giác và tự hòa.

“Thương yêu Cha nó mới là hồn ngoan”: Con phải tìm hiểu nguồn cội và biết thương yêu. Yêu con vì không có ai yêu con bằng người Cha của con.

“*Tình thương đạo đức mở màn*”: Con biết thương yêu Cha con mới là hồn ngoan. Hồn con thức giấc trong cơn đau khô giày xéo, con mới biết Đấng Cha Lành và tình thương đạo đức. Trong lúc con đau

khổ, trong lúc phân ly, chính con là người chịu trách nhiệm cảnh sanh ly tử biệt đó.

(*còn tiếp*)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỬI THẦY TỪ VIỆT NAM

Nam Mô A Di Đà Phật - Thánh Địa VN,
ngày 27-3-2002

Kính lạy Đức Ông,

Hôm nay nhân duyên có Bác T, về thăm quê nhà, con có đôi dòng chữ kính thăm Đức Ông và cầu nguyện cho Đức Ông sống lâu để độ dẫn cứu vớt chúng con và các loài chúng sinh.

Từ ngày tu học Vô Vi, kể từ tháng 10/1977 đến nay qua bao thăng trầm sóng gió của cuộc đời, con vẫn quyết một đường hành pháp, suốt 19 năm ở kinh tế mới Tây Nguyên dù biết bao khổ cực của cuộc sống, con cũng chỉ lấy pháp để an ủi, lúc ấy chú H cứ một tháng cho con hai lá thư để khuyên tu và giải đáp cho con nhiều khúc mắc của đời người, cùng tìm hiểu, đọc lời giảng của Đức Ông để dẫn tiến an trú cùng pháp. Và từ 1995 con đã được cơ duyên chuyển về Đà Nẵng để sinh sống nuôi con cái ăn học, con phụ với vợ con bán quán café bình dân cho người lao động.

Lần đầu tiên gặp được bác T., người cao niên, khỏe mạnh, trí tuệ sáng suốt là một bằng chứng nói lên một pháp môn tuyệt vời, một ông cụ 82 tuổi, trời nắng vẫn đã đầu trụi không đội nón mũ, đi từ vùng này đến vùng khác, thời tiết khí hậu thay đổi, mà Bác vẫn làm việc, tiếp chuyện với mọi người rất hồn nhiên và thông suốt.

Đức Ông có còn đi giảng thuyết ở đâu không? Một điều mong mỏi của chúng con, người VN đang sống ở quê nhà, thiết tha một lần Đức Ông về VN để chúng con được diện kiến và kính lạy Đức Ông tại thế vì trong bốn điều khó gặp, chúng con là những người thiếu phước, vô duyên không được một lần đánh lễ chư Phật tại thế.

Có khoảng 10 bức thư kể từ khi biết tu đến nay, qua nhiều thời gian, nhưng con còn thiếu phước duyên, chưa được Đức Ông hồi âm, con kính ngưỡng mong Đức Ông nhủ lòng lân mẫn cho con vài lời để con nương tựa như một ẩn pháp để biết về cuộc đời tu học của con tại thế và trở về.

M. hiện ở đâu? Từ ngày về ĐN ở với con ba ngày, rồi đi H, ra HL đến giờ không biết tin tức và thư từ gì của M. cả, cho con gửi lời thăm hỏi.

Giấy ngấn tình dài, phía trước và mãi mãi vẫn là ôm pháp và quyết hành pháp. Con kính xin tạm dừng bút nơi đây, một lần nữa con kính cầu chúc cho Đức Ông trường thọ và cứu độ cho con.

Kính lạy,

Con – TVK

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

AC, ngày 8/6/02

VK,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 27/03/02 được biết có đã có duyên gặp được bác T. lúc bác về thăm quê nhà. Con đã quyết tâm tu theo Pháp Lý Vô Vi, dù bất cứ sự trở ngại nào xảy đến. Duyên trời đất đã điều luyện tâm và thân của con vẫn vững vàng tu tiến cho đến ngày hôm nay. Con lại càng thấy đời là tạm, sự có có không không đã giáo dục phần hồn của loài người trong chu trình tiến hóa. Khó khổ và gian lao vẫn được vượt qua. Người tu về Pháp Lý Vô Vi lại càng có cơ hội thức tâm hơn, và tự cảm thức sự thay đổi của trời đất rất hữu ích cho tâm lẫn thân của người dày công tu. Con là người tu đã tự biết được có trời có đất có đạo là sẽ được an vui rồi sẽ có cơ hội tương

ngộ cùng người truyền pháp. Chúc con và gia đình
vui khỏe.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

T.B.: M. đã trở về Pháp phục vụ mẹ và cưới vợ
rồi..

Nhiều bạn đạo đã điện thoại hay điện thư hỏi : Kiếng vô vi hình bán nguyệt là kiếng ra làm sao?

Thầy trả lời: Kiếng hình bán nguyệt là hình nửa vòng tròn (*demi-cercle*).

Thi Ca của Đức Thầy

Washington D.C., ngày 26 tháng 4 năm 1982

TỪ THƯƠNG ĐỂ MÀ CÓ,
HÒA TAN VỚI THƯƠNG ĐỂ MÀ TỰU
(tiếp theo)

Kỳ quan xuất hiện nhiều màn
Cộng đồng nhơn loại hợp bàn nhau tu
Chẳng còn khờ dại với ngu
Giữ thanh tiền hóa trùng tu thiên đàng
Nghìn năm thanh tịnh sống an
Chẳng còn sợ chết vén màn thức tâm
Nhường nhau giải thoát cõi lầm
Trở về thực chất siêu thâm đời đời
Chẳng còn loạn động rớt rơi
Trời ban tâm đức khắp nơi một nhà
Tình thương huynh đệ tương hòa
Tâm an hướng thượng chung nhà lo tu
Tự lo xây dựng đắp bù
Minh tâm trụ điển an du đời đời
Chẳng còn thuyết lý phân lời
Trụ tâm thức giác sớm rời đường mê
Rõ thanh minh trước muôn bề
Hướng về thanh cảnh hương quê của hồn
Đời đời bất diệt sanh tồn
Hư không đại định tự ôn thế tình
Thanh bình cực lạc một mình
Ban ơn các giới hành trình triển khai
Tiến lên tự tiền tiến hoài
Chẳng còn sai lạc lập đài thanh cao

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả Tỳ Kheo Thích Minh Châu

CHƯƠNG I
4.03 PHẨM KURUNGA

24. CHUYỆN ĐÔI NGỰA NÒI TỐT (Tiền Thân Ajanna)

Dẫu thời nào, chỗ nào...

Câu chuyện này, khi ở Kỳ Viên, bậc đạo sư đã kể về một Tỳ kheo thối thất tinh tấn. Bậc Đạo Sư gọi Tỳ kheo ấy và nói:
- *Này Tỳ kheo, thuở trước các bậc Hiền trí trong những hoàn cảnh khó khăn, vẫn kiên trì tinh tấn, dầu có bị thương, vẫn không thối thất. Nói xong, bậc Đạo Sư kể câu chuyện quá khứ.*

Thuở xưa, khi vua Brahmadatta trị vì thành Ba-la-nại, có bảy vị vua bao vây thành. Một chiến sĩ cưỡi xe, thắng hai con ngựa Sindh anh em vào xe, đi ra khỏi thành, đánh tan sáu đội quân và bắt sống sáu ông vua. Trong giờ phút ấy, con ngựa anh bị thương. Người cưỡi xe, đánh xe đến cửa thành của vua mình, mở con ngựa anh ra khỏi xe, cởi áo giáp của nó, đặt con ngựa nằm một bên hông, và bắt đầu cho nai nịt một con ngựa khác. Bồ Tát thấy vậy, suy nghĩ như đã suy nghĩ trong câu chuyện trước, rồi cho gọi người cưỡi xe, vừa nằm vừa nói lên bài kệ này:

*Dẫu thời nào, chỗ nào,
Dẫu khi nào ở đâu,
Con ngựa nòi giống tốt
Vẫn hằng hái chiến đấu
Còn con ngựa yếu hèn
Tại đây, chịu đau hàng.*

Người đánh xe đỡ Bồ Tát dậy, thắng ngựa vào xe, đánh tan đội quân thứ bảy, bắt sống ông vua thứ bảy, rồi đánh xe đến cửa nhà vua, và mở con ngựa ra khỏi xe. Bồ Tát nằm thoải mái một bên hông, nói lời khuyên giáo vua như trong câu chuyện trước, rồi mạng chung. Vua làm lễ hỏa táng con ngựa rất trọng thể, ban thưởng nhiều danh vọng cho người đánh xe và sau khi trị vì nước đúng theo Chánh pháp, vua đi theo nghiệp của mình.

Sau khi kể câu chuyện, bậc Đạo Sư trình bày bốn Sự thật. Cuối bài giảng ấy, vị tỳ kheo thối thất tinh tấn chứng được quả A-la-hán. Bậc Đạo Sư nhận diện Tiền thân như sau:
- *Thời ấy, vua là trưởng lão Ananda, con ngựa anh là bậc Chánh Đẳng Giác.*

(còn tiếp)

